

december 2023

Leto 2023

Atlantik

10. december 2023, nedelja

Ljubljana, Slovenija - Santa Cruz, Tenerife, Španija

Vse je šlo kot po maslu. No, to da je GoOpti falil najin naslov, da je imel avion pol ure zamude, da sva na Tenerifi uspela priti šele na tretji avtobus in da je taksist naredil nekaj krogov, preden je zadel izvoz za marino, ni omembe vredno. Vse ostalo je bilo brez pripomb. Družbo v prevoznih sredstvih na tleh in v zraku so nama delale štiri mlade Španke. Vsi smo se vračali domov na Tenerife. Kljub temu, da nisva hotela plačati še ene letalske karte samo zato, da bi lahko sedelal skupaj, nama je žreb določil sosednja sedeža pri čemer tretji ni bil zaseden. Končno sem sedel, kot se šika. In baje je bil let fully booked (hmmm...).

Mala naju je pričakala v redu. Skoraj. V nevihti pred desetimi dnevi se je izklopila varovalka na stebričku in zamrzovalnik ter hladilnik sta bila prepuščena na milost in nemilost sončnim celicam, lociranim v večni senci jamborov v marini. Pravzaprav bolj na nemilost, kot na milost. Akumulatorji so bili skoraj prazni.

Večer mine v mirnem razpakiranju potovalke, polne zdravil. In salam.

11. december 2023, ponedelj

Santa Cruz, Tenerife, Španija

Dolgo sva spala. Utrujenost iz domovine je potrebno nadoknaditi. Danes torej ne pojdeva še nikamor. Verjetno izplujeva jutri. Ko se nekako sestaviva, se odpraviva po nakupih dnevne hrane. Kruha, mesa in zelenjave, torej. Smer tržnica. Vsi jo hvalijo. Ampak. Ob ponedeljkih je zaprta, vsaj ribji del. Preostanek pa nudi slabo izbiro po turističnih cenah. Še občutka, da si na tržnici, ni. Vse je precej anemično. Vsaj v primerjavi z orientalskimi tržnicami. Greva torej v hipermarket in nabaviva točno tisto, kar potrebujeva. Vino po španskih cenah, meso in zelenjavo, kot se šika. In še nekaj malenkosti, ki jih je potem potrebno trogati na barko. Vmes je skok na kosilo in potem domov. Spotoma si tik pred marino ogledam simpatično razstavo fotografij planetov našega osončja. Kako malo je potrebno za poživitev parka!

Popoldan sledi pranje barke in pospravljanje notranjosti, da bo primerna za plovbo. Akumulatorji se ponoči niso napolnili do konca in me je resno zaskrbelo, da so šli v penzijo v tem času, ko niso bili oskrbovani. Charger se je izklopil med polnjenjem. No, kot sedaj kaže, se je izklopil, ker se je utrudil in zašvical. Reset, dodatni ventilator in danes spet polni. Cel dan. Jah, dva chargerja skupaj sta še vedno malo poddimenzionirana za Malino baterijsko banko, ko je zunaj vroče.

In vroče je, konkretno vroče. Spet imamo vročinski val. Preko dneva od mene kaplja in curlja, čeprav je "samo" 27 stopinj. Vino v nahrbtniku je pač težko. No, meni to ugaja. Temperatura, ne troganje. Spet sem v svoji uniformi: majčka, kratke hlače in japanke. Ponoči je bolje, spim pokrit z letno odejo. In zvečer je prijetno posedati v kokpitu v letni uniformi, pljuckati in meziti. In službovati, sic...

12. december 2023, torek

Santa Cruz - Marina del Sur, Tenerife, Španija

Stabo sta zasedena s popravilom barke in zvečer nista imela časa za klepet in kozarček. No, vsaj pomahali smo si zjutraj, ko sva izplula.

Plovba je zoprna. Veter je čisto krmni in premalo ga je za jadranje. Val se vali od nekod daleč in barko rola tako močno, da bi jadro trpelo, če bi ga obesila. Ker ga ne obesiva, trpi pa Yanmarček.

Ob štirih popoldan sva v najbolj južni marini na Tenerife. Najprej natočiva nafto na črpalki. Cena je še kar ugodna, 1,34 evra ni dosti dražje kot v Gibraltarju. Potem se premakneva na privez, ki so nama ga določili. Spet je to mooring line in

privez na ponton. Pri metru in pol bibavice popolnoma zgrešena konstrukcija. Ampak, nimava izbire.

Ob sedmih zvečer naju na Mali obišče Papillon. Spoznali smo se na Rodrigezu na Maskarenih in se od takrat še nekajkrat srečali ter ohranjali stike. Kako lepo je videti prijetne ljudi po toliko letih! In seveda pokramljati ob kozarčku rujnega. Peter in Lander sta se razživila in midva tudi.

13. december 2023, sreda

Marina del Sur, Tenerife, Španija

Dan za delo. Od zore do mraka. Vesna se le toliko spravi z barke, da plača marino in kupi svež kruh, jaz še toliko ne. Dva tedna, kar nisem odprl računalnika za delo, se poznata. Še za kak dan dela imam. In seveda še vse sprotne zadeve k temu. Vesna prehaja v visoko sezono in okoli novega leta bo imela precej dela. No, ona marca odhaja v zaslužno penzijo po 44,5 letih delovne dobe. Jaz še ne.

Zvečer greva skupaj na sprehod po "prijetni ribiški vasici", ki bolj spominja na grško ali italijansko, kot na špansko. Po oštarijah ni turistov. Tudi oštarije niso turistične. Ulice niso sterilno urejene in tu in tam je ploščica na pločniku počena. Še vedno je pa to za razred bolje, kot v Ljubljani in nekaj razredov bolje, kot v Grčiji.

V centru izbereva kafič (eden izmed nekaj deset), se usedeva na dve točeni pivi (eno veliko in eno malo) in klepetava. Zraven dobiva prigrizek in na koncu še račun. Cena 3,20 evra se nama zdi prenizka in se pritoživa. Pritožba ne zadrži plačila in na koncu niti ni rešena pozitivno. Ko odideva, razmišljava: je veliko pivo s prigrizkom res samo dva evra in malo evro dvajset? V glavni sezoni? Hmmm...

14. december 2023, četrtek

Marina del Sur, Tenerife, Španija

Marina ni dobra, vsaj ne del brez fingerjev. Ob oseki zaradi štige cuka, ob plimi zateguje. preko dneva se je naredil tudi konkreten veter in barko nosi sem in tja ter občasno polaga. Še dobro, da naju danes ni tukaj!

Iz pontona ven sicer lahko prideva, nazaj pa ne. Super-truper elektronska ključavnica se je pokvarila in ponton je z zunanje strani trajno zaklenjen. Marinero pleza preko ograje in vrata odpira od znotraj. Malo naju skrbi, kako se bova vrnila zvečer, ko tukaj ne bo žive duše. No, do večera so zadevo le nekako popravili.

Opravek pri zdravniku imam. V sosednjem kraju. Opravek traja natanko četrtr ure, to je od 8:30 do 14:30. Pet ur in tri četrt sva porabila za javni prevoz med krajema, oddaljenima dobrih 6 km, od tega dobre pol ure v avtobusu, ostalo sva čakala, večji del po kafičih. Jah...

Popoldan naju spet obišče Papillon in skupaj gremo na pozno kosilo. No, na začetku je sicer res pozno kosilo, na koncu je že večerja. Peter je izbral dobro gostilno z odličnim uležanim, do meseca dni staranim mesom. Zanimivo rešitev pečenja steakov sem doživel. Na mizo prinesejo rare pečeno meso in razgreto plinsko ploščo, na kateri si potem vsak sam dopeče po želji. Jaz tega sicer nisem potreboval, Vesna je pa uporabljala na veliko. Hja, tako je če greš v gostilno z lokalcem.

Zvečer na pontonu klepetava z Američanom iz Kalifornije, ki (razumljivo) ne ve kdo ali kaj je Slovenija ter (to pa ni več razumljivo) ni še slišal za Italijo in Benetke. Gospodu se, seveda, zdi samo po sebi umevno, da midva veva, kje v Kaliforniji je Santa Cruz, kjer on živi. To je manjše mestece, dobrih sto kilometrov južno od San Francisca. Kakorkoli, za dva tedna je prišel na Kanarske otoke v poceni Airbnb. Samo 39 evrov ga stane nastanitev na (zaklenjenem) marinskem pontonu v majhnem gliserčku brez kopalnice in z nedelujočim motorjem. Sto ljudi, sto čudi...

Palm mar

Palm mar-plaža Arenita

Palm mar okolica

Palm mar = dobesedni prevod palmino morje

tudi ribogojnice imajo

vulkanska pokrajina

kaktusi vsepovsod

nešteto takih špičastih hribov-pač vulkanski otok

pečeni sladki feferončki, sir s figovo marmelado, mešana solata, moja in alo omaka in hrustljavi kruh (že dolgo ne jedla tako dobrega) ;na koncu pa še tenerifska kavica barraquito

meso je bilo odlično !!! Brasa po špansko pomeni grill (žerjavica)

še fotka za slovo s Petrom, lastnika katamarana Papillon

Poljska posadka se je mučila pristati v močnem vetru, vmes je xxxkrat udarila barke okoli nje, skoraj razbila barko v pomol (skale visoko); marina nima dinghija in je marineru svoj čolnič uporabil, da je rešil barko - v to marino nikoli več!

15. december 2023, petek Marina del Sur, Tenerife - Puerto de La Estaca, El Hierro, Španij

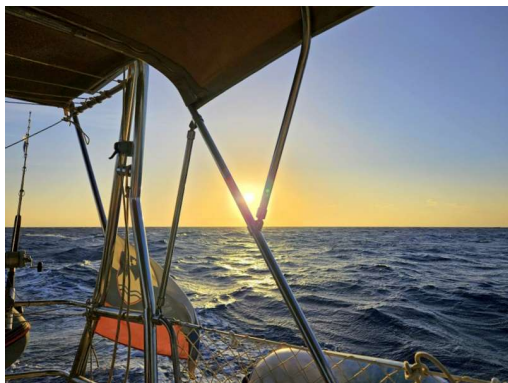
Ponoči sem se večkrat zbudil, ker me tlačila mora. Iz tega priveza ne prideva živa brez pomoči. V ozkem prehodu med pontoni v močnem bočnem vetru, kot je danes, enostavno ne morem obrniti v veter. Namislil si sicer manever, ki ima nekaj odstotkov šans, da uspe. Pa še to le v primeru predaha med refuli. Torej, pokličeva marinerota na pomoč, da nama kljun obrne z dingijhem. Pa nima dingija (halo!?!). Spleza na sosednjo privetno barko, navežemo vrv na Malin kljun, ki jo marineru osebno poprime in vleče k sebi. Čakamo pavzo med refuli. In, na moje presenečenje, manever z enim popravkom celo uspe. U-la-la! Sedaj bo življenje precej lažje.

Pa ni bilo. Prvo uro imava lep veter, potem zapustiva področje venturijeve cevi (ki se tukaj imenuje acceleration zone) in veter pade iz 6 Bf na 1 Bf iz krmne smeri. Veter pade, val ostane, jasno. Še več! Pod Gomero ostaneta dva (dokaj visoka) vala. Eden je z desne in drugi z leve zadaj. Motorirava in se neskončno rolava. Obup!

Najin ETA je 20:00, ETA trajekta, ki pripluje s Tenerife je 20:00. A-joj, še to. Upočasniti morava in se v luko spraviti za njim. Tako veli port kontrola po radiu. In ko sva končno v mirnih vodah za gromozanskim valobranom, spustiva fenderje. Večina se jih obdrži na ograjici, eden pač ne. Narediti je potrebno krog, ga ujeti s čakljo in ponovno privezati. In vse to le nekaj metrov od kolosa, ki se mu s kratico reče HSC.

Andre (SY Doo It) naju pričaka na pontonu in pomaga pri privezu. Brez te pomoči bi bila nemočna. Izbral sem tisto stran pontona, kjer naju je veter potiskal stran, jasno. V naslednjih dneh pričakujem močan veter in je precej bolje, če me ne pritiska k pontonu.

Potem je na vrsti druženje na Doo It. Prigrizek in pijačka. Ter veliko klepeta v prijetni družbi. In ura je jutri, ko začnem pisati (včerajšnji) dnevnik...

izplula pred sončnim vzhodom, na začetku prijetna plovba, potem pa rolanje cel dan

16. december 2023, sobota

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

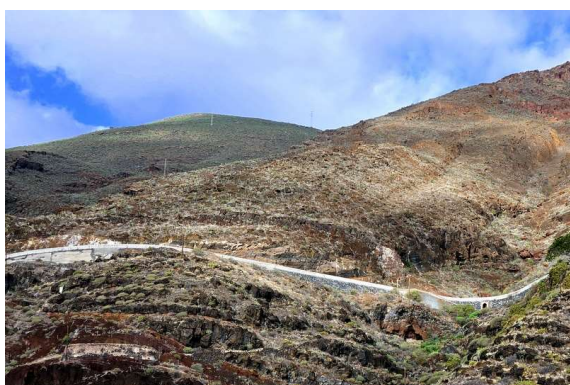
Oba več ali manj cel dan delava. Dela se mi je kar nabralo, Vesni pa še toliko več.

Vendar ne morem biti non stop za mašino. Vesna je šla dopoldan vsaj na capitanerio in srečala nekaj ljudi. Popoldan se odpravim še sam na čisto običajni sprehod. Kakšen mir, kakšna tišina, kako prijetna klima! In čistoča. Niti ene smeti nikjer, niti enega poškodovanega prometnega znaka ni, nobenega zarjavelega pralnega stroja za cesto. Na prvi pogled deluje otok kot kak bolj odmaknjen grški, recimo Anafi. A razlika je očitna. Predvsem v urejenosti in čistoči. In tukaj vlada mir. Otok za penzioniste. Če samo pomislim na grške motorinčke brez dušilca, ki divjajo, kolikor krtija sploh še gre po cestah z udarnimi jamami, a-joj!

Prvi vtis otoka je torej zelo pozitiven. Nekaj časa bo prav prijetno prebiti tukaj. Še posebej, ker je marina, kot se šika. Ok, jutri imamo napovedan močan jugovzhodnik in bo šikana na vhodu v resnem preizkusu, ampak ob običajnem pasatu je v notranjem bazenu kot na jezeru.

Sicer pa cel dan oba več ali manj delava. V luki ni nič. Ni trgovine, ni gostilne. Kafič in rent a car odprejo, samo občasno, ko pristane trajekt. Danes trajekt ne vozi. To sta tudi edina lokala, ki sta namenjena javnosti. Kar se tiče samozadostnosti, ni dosti drugače, kot na pasaži. V teh dneh bova lahko v praksi preverila, ali imava vse, kar potrebujeva.

Zvečer imajo v eni sosednjih hiš privatno rojstnodnevno zabavo z živo muziko. Ravno primerna glasnost, da španske balade delujejo kot prijetna uspavanka.

jutranji pogled iz kokpita na El Hierro ... vulkanska pokrajina

zapuščena hiša pri policiji

kontrasti

pristaniška luka z otroško igralnico, kafeterijo ipd

vhod v marino - #šikana#

okolica Puerto de la Estaca

marina Puerto de la Estaca

Puerto de la Estaca

ker ni peščenih plaž imajo urejen dostop do morja; v morju pa plavajoča plaža

Puerto de La Estaca je glavno pristanišče otoka El Hierro

domačinski čolni

naš pomol v Puerto de la Estaca

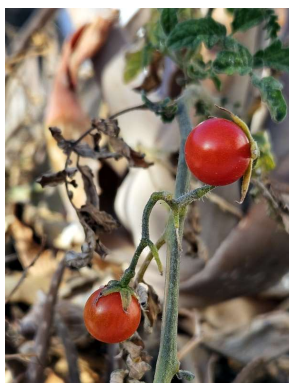
17. december 2023, nedelja

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Danes je bilo napovedanega do 45 vozlov vetra v sunkih in dva in pol metra vala pred luko. Nekaj takega je tudi bilo. Pred luko. V notranjem delu luke, kjer živimo mi, je bilo jezero v bonaci. Neverjetno, kaj naredi dobro planiranje! Pa se luka na pogled sploh ne loči od drugih podobnih. Če samo pomislim, kako nas je zategovalo in kako so pripone cvilile v Marini del Sur na Tenerifi, pa je bilo pol manj vetra (v vozlih). Energijsko gledano (energija, ujeta v morje so valovi) pa celo le eno osmino. Da ne omenjam še kakšne podobne marine, kjer je bilo potrebno bežati na odprto v takih pogojih (Flores na Azorih, Rodos v Grčiji in še kje). Res sva lahko vesela, da sva v takem vremenu tukaj. Tokrat sva imela več sreče, kot pameti.

Danes sva na sprehodu po kosilu dobila celo kavo v kafiču v luki. Polovica lokalov je torej odprtih (rent a car je še vedno zaprt). Imava pa elektriko in lahko delava cele dneve. (Sic!) Še jutri planirava službovanje, potem bi si pa le ogledala otok. Če bo rent a car končno odprt (plan A). Plan B je avtobus in plan C pešačenje. Do glavnega mesta je dve uri in pol peš hoje in višinske razlike za eno Šmarno goro.

Za sprostitev sem servisiral motor in generator. Zamenjal sem olje. Čaka me še premontaža satelitske antene, da ne bo delala sence sončnim panelom. In pa čiščenje fenderjev, ki so postali modre barve v neskončnem ribanju s sosednjo barko v Marini del Sur.

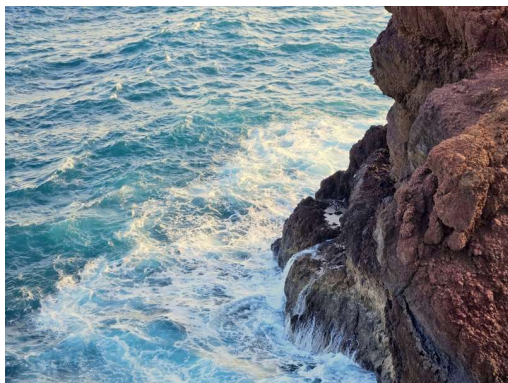
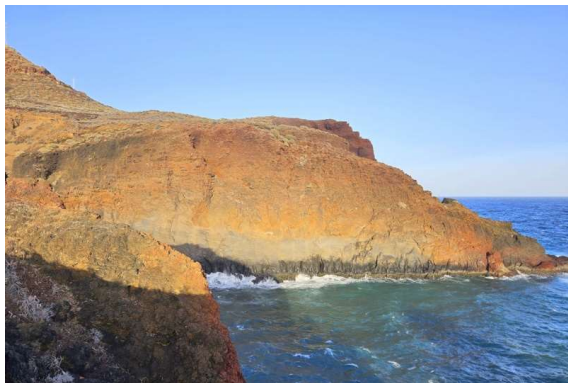
kar tako nekje med kaktusi raste paradižnik češnjevci; okusen, res tisti pravi okus paradižnika

kapelica, zaprta

razburkano morje

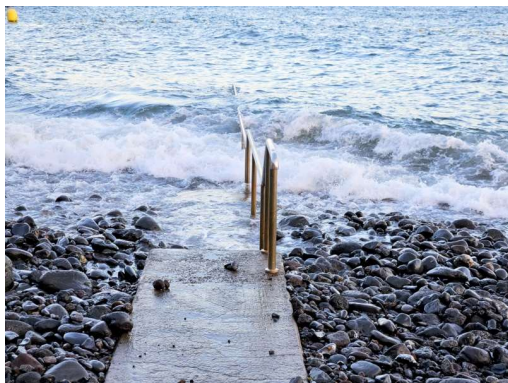
pelargonije še cvetijo

marina pred sončnim zahodom

urejena okolica s klopmi

danes ni dan za kopanje

18. december 2023, ponedelj

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Spet službujeva. Oba, Vesna malo bolj, jaz malo manj. Veter se počasi umirja, a ga je zunaj še vedno preveč. Valovi so konkretni. V luki vlada mir in zatišje. Dopoldan je nekaj oblakov, popoldan je spet sončno in toplo.

Lotim se premontaže satelitske antene. Ampak. Ko sem pred mesecem meril premere palic na rollbaru, sem izmeril eno in za drugo menil, da je enaka. Saj je podobna, ni pa enaka. Dva milimetra drugačen premer ima. A-joj! Sploh nisem vedel, da je to možno. In sedaj imam s seboj objemko, ki je premajhna. Tukaj (in še kje) pa nimam šans, da bi jo dobil. Tako, ki je na dveh koncih 32 mm in na tretjem 30 mm! Drugače bom moral vse skupaj narediti. A to tem bom razmišljal kdaj drugič...

Razočaran nad svojim nepoznavanjem osnov strojništva, se odpravim na sprehod. Kar po cesti grem in v uri in pol srečam deset, morda petnajst (slednje z nekaj domišljije) avtomobilov. Po teh cestah bi si pa upal kolesariti! V Sloveniji sem že pred desetletjem in pol trajno pospravil bicikel in ga spremenil v nepremičnino. Enostavno me je bilo strah divjanja prvakov ulice po naših cestah.

Ne samo avtomobilov, tudi gostiln in trgovin ne srečam v krogu nekaj kilometrov od luke. Vsaj ne takih, ki bi bile odprte. Vse kaže, da je luški kafič najina edina možnost. Možnost, ki niti ni tako slaba. Heineken pivo imajo po 1,80 evra, Heineken 0,0 (temu se ne reče pivo) pa po 2,00 evra. Končno je pravici zadoščeno!

psom ni niti na celinskem delu Španije niti na Kanarskih otokih dovoljeno iti

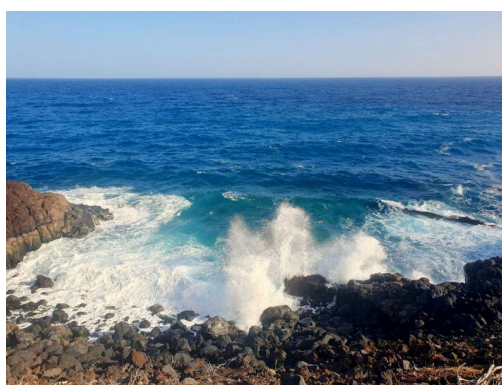
na plaži si je mogoče tudi sposoditi brezplačno knjige

urejeni tuši na plaži

nametani betonski ležalniki po plaži

tudi danes je morje še vedno zelo razburkano

navkljub razburkanosti morja so se nekateri pogumni kopali

zanimiv kip pred tunelom

opomnik za nakup rož?

zanimiva popestritev s kipom pred tunelom..

quesadilla (tipična sladica iz sira, janeža ter cimeta, limone, jajce)

19. december 2023, torek

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Zjutraj nekaj službujeva, potem se usedeva v rentiča in odpraviva na ogled otoka, ki je še najbolj podoben kateremu izmed azorskih otokov, le da je praktično nenaseljen. Enajst tisoč prebivalcev šteje in (skoraj) nič turistov. Za primerjavo, samo na Tenerife pride letno preko enajst milijonov turistov (več kot v celo Hrvaško). Tam vlada turistična industrija par excellence. No, tukaj je drugače. Če kdo išče mir, ga tukaj zagotovo najde. Celotni jugozahodni del je divje vulkanski in nenaseljen (in brez mobilnega signala).

Narava na otoku je res odštekana. Vulkanska. Do višine 1000 m skoraj neporaščena, potem se začne gozd. Mislil sem, da me bo spominjal na oblačni gozd, pa me ne. Čisto pravi nižinski mediteranski gozd je. Borova drevesa in iglice povsod na tleh. Tudi na cesti. Lepo. Če le cesta ne bi bila tako vijugasta!

Taka je pa po vsem otoku. Sami hribi. Kot na Madeiri. Posledično so tudi sami miradorji. Bolj kot ne lepi. Na enega se zapeljeva po makadamu. Premišljujemo ali bi sploh šla ali ne in na koncu se le odpeljeva, le tri in pol kilometrov je do tja. Ampak. Mirador cerrado. Pol ure dragocenega časa sva izgubila. Noč naju je že preganjala. Tolaživa se, da so bili pa vsi ostali miradorji vredni postanka. Zelo vredni!

Eden je bil še posebno lep, plaža imenovan. Plaža je sicer zreducirana na en (na pol naravni) bazen, je pa na dveh kilometrih obale kaj za videti. Sedaj vem kako bi izgledala Luna, če bi imela vodo. In oštarije. Jasno, da sva ob dveh popoldan sestradana in dehidrirana. Pa naročiva mezico (in pijačko). Odlična je. Mezica (in pijačka). Pa poskusiva še enkrat (z drugačno mezico in enako pijačko). In spet in spet. Nekaj ur traja testiranje hrane (in pijačke) in na koncu sva si edina, da je bilo vse, kar sva poskusila, odlično. Vse, razen tega, da se je dan prevesil v večer...

Pred povratkom se ustaviva v glavni vasici otoka ter skočiva v edini malo večji supermarket na otoku (manjši je od našega vaškega Mercatorja v novih Jaršah) in kupiva nekaj zadev za zvečer, ko se nama na Mali pridružita Andre in Sophie. Lepo klepetamo in ni več torek, ko se spravim pod odejo.

Na otoku so postavili precejšnje baterije za hranjenje električne energije. In te niso svinčene, še manj litijeve. Vodne so. Dva bazena vode, med katerima je slabih 700 m višinske razlike. Nekaj vetrnic proizvaja elektriko za otoško populacijo. Ko je vetra preveč, črpajo vodo iz spodnjega bazena v zgornjega in ko ga je premalo, jo spuščajo nazaj in delajo elektriko. Voila! Ekološko. Vodo delajo seveda iz morja, z water makerji na elektriko. In ko zmanjka vetra in vode, na pomoč priskoči - nafta. Ekološko?

Še to. El Hierro je do Kolumbovih časov veljal za najbolj zahodno točko (znanega) sveta. Nični meridian je potekal na njegovem zahodnem robu, dokler ga ni nadomestil pariški in kasneje grinviški.

malo naprej od naše luke

Roque de La Bonanza

vodni bazen La Caldera krater

nekaj hrane se najde tudi za krave

in za ovce

v ozadju Roques de Salmor, mini otočki

Valle de El Golfo

restavracija La Pena se zlije z urejeno okolico, razgled fantastičen s te lokacije

naravni bazeni in nekateri so se celo kopali

večina cest je ovinkastih in je potovalna hitrost popr.30km/h; na tej fotki pa je cesta široka samo za en avto

20. december 2023, sreda

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Ogled otoka, drugi del. Trudiva se, da bi zgodaj vstala in, res, ob pol desetih dopoldan že sediva v avtu. Najprej zavijeva po opravih. Kupiva (pregrešno drago) motorno olje in zamenjava plinsko jeklenko. Pri 316 palici se pa zatakne. Na otoku sredi morja pač nikjer ne prodajajo kovinske palice za na morje. Očitno bom moral uporabiti lastne zaloge. Ampak. Manjana.

Na nekaj miradorjih se ustaviva. Nekateri so res dih jemajoči, drugi malo manj. Dopoldanski cilj je Puerto de Restinga, lučica na samem jugu otoka. Razočaranje. Vasica je daleč najbolj razlupana, kar sva jih videla, odkar sva zapustila Monastir. Luka pa tudi ne nudi prostora klatežem, kot sva midva. Privezi na ponton so vsi v privatni lasti. Edina prednost je nekaj lokalov, kjer bi lahko posedala na sončku in pljuckala pijačko. V enem sva to tudi storila. In si v bližini ogledala pano z opisom izbruha vulkana pod morjem v neposredni bližini luke. Leta 2011 nama je ta izbruh preprečil, da bi se ustavila tudi na El Hierro.

Pokrajina je res fenomenalna. Okoli Restinge je vse v znamenju vulkanske pokrajine, potem se cesta dvigne in sva v borovem gozdu, na 1300 metrih nadmorske višine pa zavijeva v oblačni (ali megleni) gozd. Borovce zamenjajo listavci z vejami zaviti v mah. Pod drevesi pa kar naenkrat ni več sterilne preproge iz iglic, ampak bujno podrastje. In v krošnjah živijo raznovrstni ptiči. Cesta se dvigne v oblake in na 1400 m višine začne spuščati na drugo stran otoka po prepadnih bregovih z lepim razgledom.

Zapeljeva se še po delu otoka, ki sva ga včeraj izpustila in se ustaviva na nekaj mestih na obali, kjer je lava naredila zanimive formacije, ko je tekla v morje. V eni izmed udrtin so pred časom postavili vas s hišami iz kamna in s slamnatimi strehami. Danes je to muzej na prostem, do katerega vodi nekaj sto stopnic. Stalnica pa so naravni bazeni, urejeni z dostopom za kopalce.

Povsod sva (skoraj) sama, tudi na cestah (skoraj) ni vozil. Posledično ne obratuje niti tistih nekaj lokalov, ki sicer so postavljeni po miradorjih. Zanimivo, mislil sem, da je božični čas višek sezone. No, morda drugje tudi je, tukaj pa turistov praktično ni. Tudi hotelov je bore malo. Raj za penzioniste, ki želijo uživati v miru in sprehodih po atraktivni naravi.

Zato je pa zvečer prava gužva v marini, kjer smo se zbrali na roštiljadi, ki jo je organizirala Doo It. Osemnajst udeležencev

sem naštel. Začenja se sezona pot luckov. Očitno. Vsak je prinesel nekaj zase, jedli smo pa vsi vse.

upirajoč vetru

na otoku imajo enega umetnika; po otoku več njegovih del

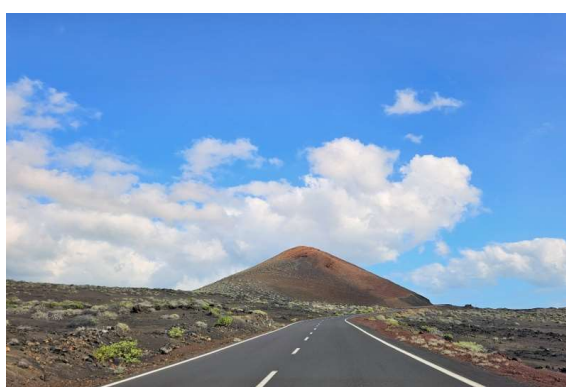
razgled Las Playas

čisto na jugu otoka luka La Restinga, namenjena bolj domačinom

pano s prikazom izbruha leta 2011

skoraj vse ceste so urejene

borov gozd

na višini 1300nm se začne listnati gozd, vlažno

La Frontera=zvonik je vrhu hriba, ostali del cerkve pa pod hribom

Charcho Manso = velik naravni most

Pozo de Las Calcosas = muzej na prostem, naravni bazeni ipd...

BBQ z ostalimi jadranci v Puerto de La Estaca

21. december 2023, četrtek

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Dan za delo. Oba sva cel dan za računalnikoma.

Zjutraj vrneva avto. To izgleda tako, da ga Vesna odpelje z enega parkirišča na dvesto metrov oddaljeno drugo parkirišče in pusti ključ na šanku v kafiču. Nobenih preverjanj ni.

Vesna je za danes planirala žehto, pa je ni uspela narediti, jaz sem planiral montažo antene in tudi to ni prišlo na vrsto. Manjana. Sva pa oba zato prišla z delom skoraj (skoraj?) na zeleno vejo. Če le ne bo zelena veja jutri izginila in jo bova spet lovila. Ampak, potem sledijo prazniki in zelena veja se ne bo več mogla prav hitro odmikati.

Zvečer se spravim v kino. Netflix se ravna po tem, kje se nahaja gledalec. Ponuja nam filme sinhronizirane v španščino. In ker tega nočem, je zelo prijazen in takoj ponudi španske podnapise. No, ja, saj se da vse prav nastaviti, je pa potrebno vsakič popravljati. Default je pač default...

malo kulinarike:kanarski krompir z omakami, sardele, sardoni, školjke, chevice s tuno...vse okusno

lepo urejen javni BBQ prostor (Charco Manso)

zelo pogosta oblika majhnega zaliva

Pozo de Las Calcosas kjer se poleti lahko tudi prespi

kamnite hiše

klifasta obala, mini malce drugačne oblike hotelček desno

El Pinar

kanarski borovec-le komu se je umikal, da je postal take oblike?

Hierro=pomeni železo; večina miradorjev (razgledov) je z neko železno umetnino označeno

z mahom obraščeni smerokazi niso kaj dosti v pomoč

22. december 2023, petek

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Vesna je ugotovila, da mora na hitro narediti eno bilanco. Živčno se loti dela. Kofetkanje torej danes odpade. Jaz imam precej manj službovanja.

V prostem času med delom Vesna opere žehto. Sliši se enostavno, pa ji vzame cel dan v presledkih. Jaz se s pranjem spravim nad bokobrane. Druga moja zanimacija je postavitve satelitske antene tako, da ne bo delala sence sončnim panelom. Nosilec v kitu sem pripeljal s seboj. Je pa to kit z napako. Dimenzija ene komponente ni prava. Potreben je redesign in uporaba tistega, kar lahko najdem na barki. Samo dva metra bi prestavil anteno, pa je treba razkopati celotno barko, da lahko prestavim kabel. Škatla z inox rokovjem pa je, jasno da bolj ne more biti, čisto na dnu in zadaj v spoilerju. Nekaj ur zanimacije (skupaj s čiščenjem in razlago Andreu, kako in kje imam montiran watermaker - ker je sedaj ravno prilika, ko je vse razkopano).

Zvečer je na vrsti kino in izobraževanje. Znanci so se odpravili na večerjo in naju vabijo, da bi šla z njimi. Vesna omahuje, meni se pa ne gre. Pogovor bo v francoščini in se vanj ne bom mogel aktivno vključiti. In tema bo jutrišnji čoporativni odhod proti francoskim otokom. Francoski mini ARC, torej. Večina bark v tej marini ima francosko zastavo. Kot bi bil na Martiniku.

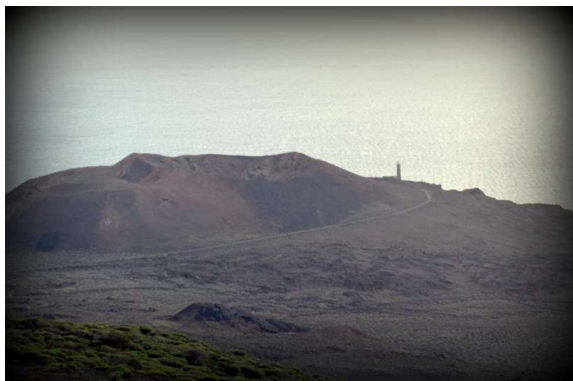

pa še nekaj fotk z vandraja po otoku

novoletna dekoracija

Faro de Orchilla

imajo tudi lokalno vino

23. december 2023, sobota

Puerto de La Estaca, El Hierro, Španija

Jutri morda izplujeva. Močnega vetra že danes ni več. Pravzaprav sploh ni več vetra. In zjutraj ter popoldan sta bila naliva. V bonaci in dežju motorirati mi pa ne paše. Jutri računam na vsaj malo vetriča in na sončno vreme. Manjana, torej.

Svež kruh bi bilo lepo imeti za na pot. Ampak. Trgovina je nekaj avtobusnih postaj oddaljena in nihče od soborcev v marini nima več rentiča. Vesna se torej odpravi v šoping z busom. Ta danes vozi ali pa ne vozi. Tja jo pripelje, za povratek bi morala čakati do večera. Na srečo otok premore tudi drugačne vrste prevoza. Avtoštop, recimo. Glede na gostoto prometa, je potrebno malo počakati, da kdo ustavi. In ko ustavi, govori samo špansko. No, voznica in Vesna sta se vse pomenili. Ena je govorila v španščini, druga v slovenščini, tako da do nesporazuma sploh ni moglo priti.

Nekaj še prčkam po barki, v glavnem čistim. Vesna pere perilo in zavese. Voda in elektrika sta na voljo v neomejenih količinah, vprašanje, kdaj bosta spet. Tudi neomejen internet imava samo še dokler sva v teritorialnih vodah EU. Zato se spravim na telefon naložiti karte za Ameriko. Ampak. Urica-ali-toliko, da prenesem slabih 10 GB se zavleče vse do večera. Navionicsov download kart dela obupno počasi.

Ker jutri odrineva, morava poravnati stroške za marino in dobiti zarpe. Ampak. S plačilom ni težav, tega se ne branijo. Zarpe bi morala pridobiti pa v Santa Cruzu na Tenerifi, povedo. El Hierro ni port of entry. A-joj! Izgleda, da sva postala malo ošabna, ker plujeva po poznanih vodah. Sploh nisva preverjala na Noonsitu, katere luke so port of entry. Kaj bo to nama, itak sva vseznalca. Pa nisva! No, na koncu se je izteklo čisto v redu. Port policaj je žigosal crew listo in fotokopijo potnih listov (z nekaj godrnjanja sicer, a tega se na oni strani morja ne bo slišalo) in zarpe imava. Tak, približni zarpe. No, pravzaprav to ni Zarpe, ker ga ni potrdila pooblaščenca oseba. Ampak, mislim, da bo služil namenu.

Francoska flotilja se je razdelila v dve interesni skupini. Eni so izpluli danes, drugi bodo jutri. Jutri bova imela torej na začetku plovbe družbo. Potem bom pa najbrž zavil malo stran od njih, da bom lahko ponoči v miru spal...

danes se odpravim z busom še v zadnji nakup sveže hrane v glavno mesto otoka El Hierro

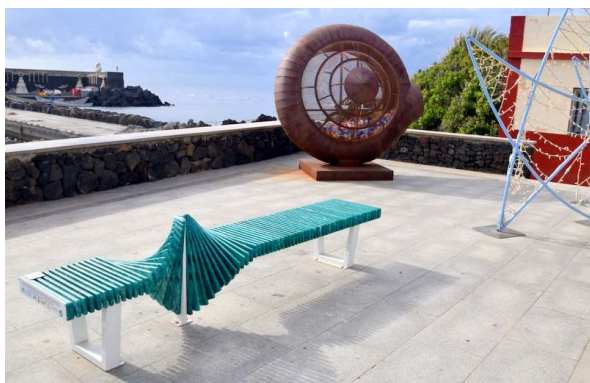
nekdo je pozabil spiti do konca svoje pivo

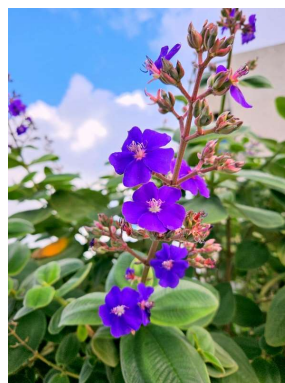
El Hierro, otok z dušo

v ozadju Iglesia de Nuestra Señora de la Concepción (Valverde)

odštekan design javne klopi

polno različnih cvetočih rož

s polnim nahrbtnikom hrane hodim počasi ...pri označbi, da me čaka še 9km, se odločim štopati in ustavi mi živahna gospa mojih let=pa sva se malo špansko pogovarjali...

24. december 2023, nedelja

Kanarski otoki - Zelenortski otoki 1. dan

Ob svitu se spet ulije. Zadnjič. Malo pospraviva in se pripraviva za na pot. Tudi z vodo se oskrbiva, smeti odloživa, posesava in pomijeva notranjost. Mizo v salonu zamenja postelja, iz dingija izljevava vodo. Od sosedov se posloviva, naslednjič se vidimo v Ameriki.

Prvič po letu 2017 napeljem life-line. Od sedaj naprej sva odvisna samo še od sebe. Drugih plovil v bližini ni več. No, skoraj ni več. Pravzaprav, jih je nekaj. Če sem pošten, neobičajno veliko. Okoli dvanajstih se v luki veliko dogaja. Dve jadrnici vplujeta, tri izplujejo, še ferry gre na pot. V roku deset minut izplujemo Doo It, Nephyla in Mala. Po treh urah je razdalja med nami tri milje, zvečer ne vidiva nikogar več.

V morje sem vrgel vabo z zarjavelimi trneki. Na kaj takega se lahko ujamejo le suicidalne ribe. Pa take sploh živijo v tem morju? No, če se ne ujame nič, bom pač prisiljen jesti pufseka v vseh možnih oblikah. Za preživetje bo, upam.

Drevesca nisva postavila. Ne verjamem, da bi bila dostava sem možna. Itak pa midva ne verjameva v kokakolinega možica z brado. In če ne verjameš, potem darila tudi ne dobiš. Simpl. Ne verjameva niti dva tisoč let starim pravljicam in nocoj zato ne bova v ničemer prikrajšana. Realnost pravi, da je vreme primerno za plovbo in torej plujeva. In nisva edina.

prva je izplula Doo it

druga Nehpyila

in takole na odprtem čez pol ure kot račke ... :) ... pozno popoldne jih ne vidimo več

25. december 2023, ponedelj

Kanarski otoki - Zelenortski otoki 2. dan

Bočnega vetra je ob mraku konec. Zvečer zato pospravim glavno jadro, ostane le še genova. S krmnim vetrom se usmeriva proti Zelenortskemu otokom. S samo enim jadrom in vetrom od zadaj sva počasna. Malo bolje je, ko se zjutraj veter dvigne na 4 Bf, a še vedno delava le tri četrtine normalne poti na dan.

Preko dneva je veter dober, 4 bf. Se je pa pojavil tok proti severu. Dokaj močan tok, preko 2 kt, ki dela strme in zmešane valove, na srečo od zadaj. Pošteno naju rola. Ob takem toku in valovih bova potrebovala do Zelenortskih otokov devet dni - namesto planiranih šest.

V takih razmerah Starlink dela z nekaj sekundnimi prekinitvami vsake toliko časa. Za delo s spletom je to sprejemljivo, pogovor pa verjetno ne bi bil v redu. Vključiva ga le dvakrat dnevno za nekaj ur. Poraba električne energije je precejšna.

Brez generatorja ne bo šlo. Sončne celice (pa jih imam nazivno za 600W) preko dneva naredijo toliko, da pokrijejo sprotno porabo in v akumulatorje dodajo 20 Ah. Preko (dolge) noči sva jih potrošila pa 150 Ah. Razlika bo narejena neekološko, pa naj okoljevarstveni pesniki in politiki sanjajo kar hočejo.

Kakorkoli, dopoldan je Vesna on-line s Himelayem, Doo It očitno varčuje z elektriko. Popoldan ne varčujejo več. Turki potujejo skupinsko. Pet turških bark bo na Kapverdih v nekaj dneh. Očitno imajo tudi oni svoj mini ARC. Če bo vse po planu, se srečamo na Mindelu.

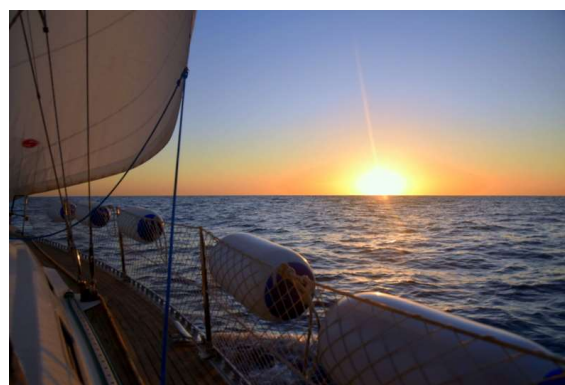
že drugi dan loviva in sanjam o tem kako bom naredila cheviche s tuno ... pa se nobena tuna ne ujame na najin trnek

rola naju cel čas, zadnje ure sploh saj imava 2,3 toka , napredujeva počasi

kuhanje v rolajočem stanju ni lahko

najbližja barka Doo it je 24nm oddaljena od nas ...

26. december 2023, torek

Kanarski otoki - Zelenortske otoki 3. dan

Tok se je ponoči unesel in v drugi polovici noči izginil. Posledično se je umirilo tudi morje. In spet posledično sva imel miren spanec. Ob svitu pogledam na plano in vidim, da se je tudi veter rahlo obrnil. Spet plujeva z obema jadroma. Na ivici kaznenog sicer (150 port), a vseeno je hitrost višja za dober vozec.

Nephyla naju je ponoči dohitela in sedaj smo le še miljo narazen. Medtem, ko sva z Doo It in Summertime II na vezi preko danes najobičajnejšega kanala (WhatsApp), Vesna vzpostavi komunikacijo z Nephylo po emailu. Oni uporabljajo IridiumGo.

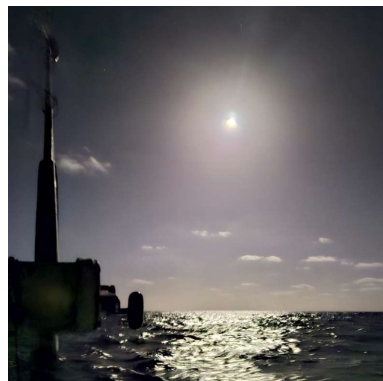
Včeraj sem tudi na hitro pogledal na net okoli eSIM za Zelenortske otoke. Ne bo šlo. Tam niti 4G še nimajo povsod (leta 2011 niti 2G ni bil povsod). Nano SIM dobiš tako, da greš v operaterjev urad, kjer ti mini SIM obrežejo na velikost nano SIM. Vsaj tako piše na netu. eSIM, ki pokriva otočje se sicer lahko kupi za štiri krat več denarja, kot stane Starlink, vendar to ni lokalni eSIM, ampak eSIM v roamingu. Mislim, da se ne bova obremenjevala z nakupom za nekaj dni, razen če se bova odločila za potepanje po kopnem.

Danes sva imela lepe razmere za jadrnanje v pasatnih vetrovih. Tako naj bi bilo tudi še ponoči, jutri pa bo veter oslabil in se obrnil v čisto krmo. Morda pa vseeno še letos priplujeva na cilj. Take razmere omogočajo delo. Višek časa je pač potrebno čim bolj pametno izkoristiti.

Pozabil sem pospraviti vabo ob mraku. Ponoči je ribe ne zagrižejo, ker je ne vidijo. Razen, če so slepe ali pa vsaj popolnoma neizkušene. In tako sva ob osmih zvečer na naš zarjaveli trnek ujela čeviče. Mini dorada, bolj poznana pod havajskim imenom mahi mahi ali tudi dolphin fish. V slovenščini se imenuje zlata skuša ali lampuga. Tako majhne ribe na veliko oceansko vabo še nisva ujela. Porcijska riba, kaj več, kot za čeviče ne bo. Vesna me je takoj določila, da bom moral jutri spet loviti. Le kaj se je zgodilo, da kar naenkrat forsira ribolov, ki ga je prej vedno zavirala?

danes malo manj rolanja

danes je polna luna

sramota (cca 30cm) , tako majhne ribe v oceanu še nisva ujela; zelo skromna dva fileja bosta jutri za kosilo, bo treba veliko priloge

27. december 2023, sreda

Kanarski otoki - Zelenortski otoki 4. dan

Počasi se pomikava (tudi) proti zahodu, kar pomeni, da se dan začne (in konča) vse kasneje. Eos, boginjo jutranje zarje, srečava danes šele malo pred osmo uro zjutraj. Zdaj tudi vem, kako izgledajo bogovi. Boginja Eos je velika dvanajst metrov. Miljo od naju pluje. Mala tega ne mara in sproži alarm, ki naju vrže iz mirnega spanca. Precej hitrejša sva in do večera pustiva Eos dvanajst milj zadaj.

Že od izplutja dalje se vsak dan meniva, da bi bilo potrebno zamenjati vljudnostno zastavico. Končno je danes prišlo na vrsto tudi to opravilo. Ampak. Katera pa je zelenortska zastava? V najini zbirki je več kot 120 različnih državnih zastav in vseh (eksotičnih) pač ne pozna na pamet. Jah, na net je bilo potrebno pogledati, da sva locirala pravo.

In na vrsto je prišlo tudi službovanje. Danes je spet normalni delovni dan. Kar nekaj telefonov je imela Vesna. Takih, klasičnih. Z davkarijo. Hvala Starlink in Telekom Slovenije, da omogočata brezplačno telefoniranje od koder koli na svetu!

Pasati so danes šibkejši, kot včeraj in napredujeva počasneje. V 3 Bf krmnega vetra je potrebno pluti iz smeri, da se premikava vsaj med štiri in pet vozli. Do cilja je še daleč, a računam, da bo jutri več vetra. Napovedane imava 4 Bf NNE.

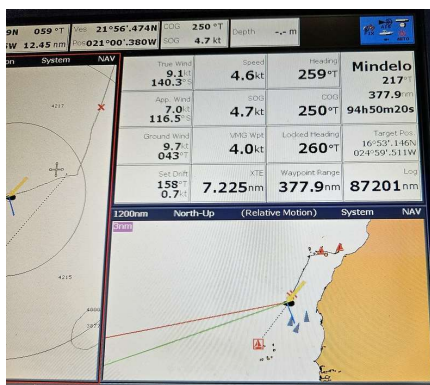
polna luna ob zahajanju

jadrnica Eos ob sončnem vzhodu

file dorade z zeleno mojo omako in kanarski krompir z rdečo omako ; do oddaje dnevnika ni bilo danes ujete nobene ribe !

v zadnjih 24urah prepluli 135nm, a bolj malo proti cilju

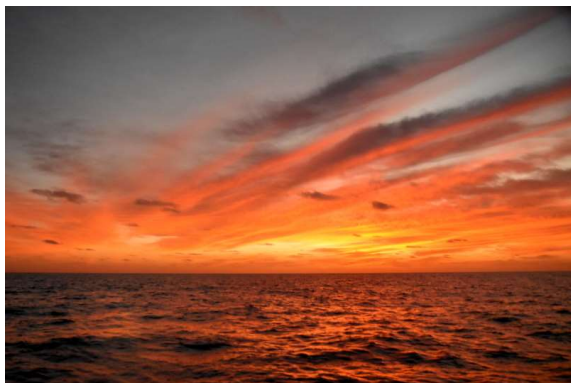
28. december 2023, četrtek

Kanarski otoki - Zelenortske otoki 5. dan

Z elektriko je križ. Vsak večer je potrebno zagnati generator, da nama ni potrebno varčevati. Kemično energijo pretvarjava v električno v količini, ki ustreza 2 litrom bencina na dan. Nekaj od teh dveh litrov bencina se porabi tudi za segrevanje okolice. Ker plujeva globalno, se to imenuje globalno segrevanje. Najbrž. Ok, en hladilnik sva ugasnila in internet prižigava samo, ko ga potrebujeva, z ostalim pa ne varčujeva. Danes zjutraj sva prižgala tudi motor, da sva segrela vodo. Dva dni nama bojler drži toplo vodo, potem je pa tega razkošja konec. Razkošje se da kupiti le z motorjem ali elektriko.

Šele preko dneva se je naredil veter, ki omogoča normalne hitrosti. Vendar ne tudi normalne smeri. Natančno proti cilju piha. Tako plujeva bolj proti zahodu, kot bi bilo potrebno in hitrost proti cilju je slaba. Računam, da bova jutri zjutraj obrnila in zaplula v pravo smer. Pred nedeljo ne bova prispela.

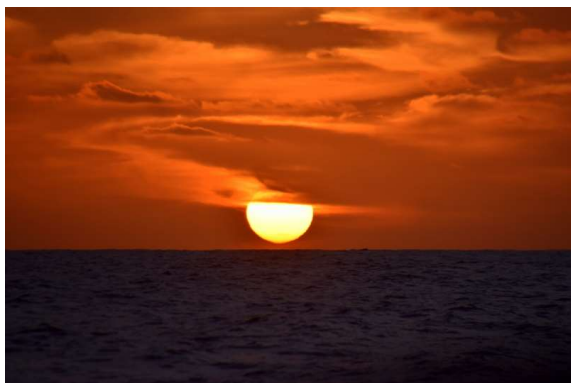
Kako se bova klirala, še ne vem. Upam samo, da ne bodo zahtevali, da to narediva takoj v nedeljo. In plačava "overtime". Šele v torek bi se temu lahko izognila. Bolj, kot je država banana republika, bolj so obrisani na ta overtime. Itak. Z enim deset minutnim overtime uradovanjem zaslužijo pol mesečne plače. Delajo od ponedeljka do petka od osmih do dveh (če delajo), vse ostalo je overtime. Ah, ja...

preden je sonce vzšlo je nebo zažarelo

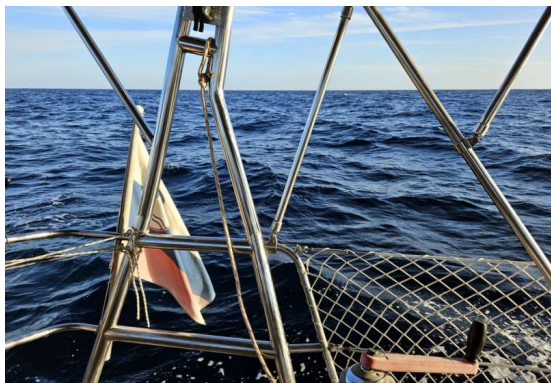
luna odhaja

... in sonce vzhaja ...

ker nismo ujeli ribe, smo za kočerjo jedli svinjsko ribico polnjeno z dateljni, ovito s panceto, priloga pa sladki krompir in nekaj zelenjave

lahko noč

29. december 2023, petek

Kanarski otoki - Zelenortski otoki 6. dan

Ponoči je imela ena riba malo športne sreče. Tik pred zdajci se je snela. Hecno, spet sem pozabil pospraviti panulo in spet se je nekaj malega ujelo. To postaja že zanimivo.

Veter se je vrtel in da sem lahko mirno spal, sem naredil obrat. Po novem plujeva bolj proti jugu, kot proti zahodu. Jutri bo tako potrebno narediti še en obrat. Uf, kako naporno! Danes je tudi več vetra, 4-5 bf. Hitrost je dobra, smer vetra pa je še vedno točno proti cilju. Smer Male zatorej ni. Močnejši veter naju malo bolj premetava, valovi so pač višji. Prvič letos po Egejskem morju, sem skrajšal jadra. Navideznega vetra sva imela 13 vozlov, kar je za Malo s polnimi jadri preveč.

In to ima za posledico težave v komunikaciji. Starlink se ne stabilizira in priključi na satelite. Dobro uro sem se trudil, pa nič. Thrane&Thrane z žiroskopsko anteno te težave ni poznal. Očitno zadnji stranski del barke, kjer je po novem starlinkova antena (da ne dela sence sončnim panelom), preveč poskakuje levo, desno, gor in dol. Lokalno premikanje antene je precej burno, pospeški in trenutna hitrost so veliki. Morda bi jo bilo pa potrebno vseeno vrniti na sredino barke,

ki je vsaj malo bolj na miru? Vsaj za čas prečenja? 5 bf bova sigurno še kdaj imela. In tako plujeva, kot so včasih pluli - brez sveže vremenske napovedi.

Zvečer se veter umiri na 4 Bf, a Starlink še vedno ne dela. Šment! Eno uro se povezuje, pa se ne poveže. Ko sem že obupal, ga pustil na miru in se lotil drugih zadev, pa je kar naenkrat začel delati. Po uri in pol razmišljanja ali bi ali ne bi? Kasneje je delal, kot da nikoli ne bi bilo nič narobe. Hmmm... No ja, temu se ravno ne reče maritime bullet proof technology...

30. december 2023, sobota

Kanarski otoki - Zelenortski otoki 7. dan

Zjutraj imava do cilja še sto milj. Preveč, da prispeva do večera in premalo za en dan plovbe. Nočem se pa prebijati med wrecki in bojami ponoči, če res ne bi bilo nujno. Torej je edina pametna rešitev, da malo upočasniva in noč preživiva varno na morju. Glavno jadro roma v jambor, genova se skoraj cela navije. Najin edini resni pogon je tako ostal spray hood.

Starlink je potreboval eno uro, da se je postavil. No, vsaj postavil se je in dan je sončen brez oblaka, da se z elektriko, potrebno za to početje, lahko razmetavava.

In ko sva končno začela veselo surfanje, je zapela rolica. Ja, danes spet smem loviti, včeraj je bil še lovopust. In po današnjem ulovu je spet, vse do konca leta. Mahi mahi je bil na palubi precej prej, kot v eni uri. Mahi mahi je boljši od Starlinka. Tri kilogramsko in 85 cm dolgo ribo imava midva za nekaj dni. Lahko bi jo jedla dve leti, letos in še drugo leto. Ampak. Danes je ne bova jedla, danes je na vrsti golaž. Je že odtajan. Jutri je pa na vrsti silvestrska večerja. Torej letos očitno te ribe ne bova jedla. V ponedeljek bo pa še iz prejšnjega leta in spet ne vem, če je še za jesti (v hladilniku je še vedno ogromno pršuta).

Popoldan močno upočasnim plovbo, sedaj sva skoraj čisto brez jader. Le tako spravim hitrost pod 4 vozle, kar nama zagotavlja, da ne prispeva ponoči. Do cilja je zvečer le še dobrih 50 milj.

plujeva samo še z zelo skrajšano genovo

... in dogodek dneva: ulovila končno prave velikosti mahi mahi

se je kar borila

od glave do repa 85 cm

...ampak mahi mahi je vitka riba in ima bolj malo kg ... tale naša samo 3

samo, ribica bo jutri, malo v ceviche obliki, malo v ponvi, malo pa bo verjetno romala v namaz ...bomo videli...manjana

slika desno kaže kako smo pluli

31. december 2023, nedelja

Mindelo, Zelenortski otoki

Močno upočasnim in tempiram prihod ob sončnem vzhodu. Prezgodaj. Marinero še ne dela, zato se ustaviva na črpalki, da ga počakava. In ko pride predlaga, da natočiva nafto. Pa jo. 5 litrov sva je potrošila od El Hierra do sem. Pol ure za nama je tu Stabo, ki pa mu AIS ne dela. Očitno. Staša se čudi in sprašuje, kdaj in od kod sva prišla. Ostali prijatelji in tudi Marine Traffic so naju lepo spremljali. Ko plačujem na črpalki, pokliče Boštjan po VHF in se predstavi kot Mala. Kdo bi to razumel? Še marineru gre na smeh.

Kokpit je takoj poln turških znancev in začne se debata, ki pa ne traja predolgo. Uvidevni so. Baje sva utrujena od plovbe. In kar nekako ne morejo verjeti, da sem danes res vstal malo prej, kot običajno. Ob petih zjutraj sva bila le še nekaj milj od kopnega in globina je padla iz nekaj kilometrov na nekaj deset metrov. Tu so že lahko ribiči in parangali. In tudi so bili.

Potem se odpraviva v šoping kruha in zelenjave. Cene so evropske. Storitve je afriška. Mesto je podobno razlupano, kot so grška, potrebno je gledati pod noge, kam človek stopi med hojo po pločniku. Parki so zanemarjeni, čeprav smeti ni videti. Vidna je pa razlika v kulturi vožnje. Tukaj ustavljajo pred prehodi za pešce. Tako, kot v Španiji. In vidna je razlika v kulturi oblačenja. Če sem v Mediteranu oblečen nekje v povprečju, sem tukaj pravi razcapanec. Še posebej, če pogledam dekleta (kaj drugega pa naj bi gledal?), ki so tako kot na Karibih urejene do potankosti. Če mogoče nimajo denarja za kruh, za frizerja in manikerja ga sigurno imajo. In za telefon.

Danes je v marino vplulo vsaj deset bark. Marinero se javlja na VHF skoraj tako pogosto, kot Vessel Traffic Control v Singapuru. Kar nekaj jih tudi pozna od prej. Zvečer bomo zanimiva družba. Če se bomo sploh lahko pogovarjali? Dopoldansko preskušanje ozvočenja me je nekajkrat skoraj porušilo na tla. Kot na Karibih. Ne kakovost, jakost glasbe je edina, ki šteje.

Popoldan mi nasproti prideta Pierre in Florence in kar na pontonu na hitro poklepetamo. Pierre se potoži, da gredo njegovi prijatelji praznovati novo leto v London, Pariz, New Yorku, Tokio, on pa v Mindelo. Tega ne zmore vsak. I'm very snobbish, še doda v kljeni angleščini s francoskim naglasom.

Na vroč novoletni večer se nama Doo It in Nephyla pridružita v oštariji Chez Mala, ko sva ravno pojedla (manjši del) včerajšnjega mahi mahija. Za goste je bil seveda še vedno na voljo cheviche in mahi mahi pašteta. Precej flašk vina je tudi steklo v kozarce in kot da to ni dovolj, še karibski rum z marakujo. Ni kaj, počasi se je le potrebno adaptirati na nove pogoje življenja.

Sledi ogled dvajset minutnega ognjemeta in koncerta lokalnih umetnikov, ki se predstavijo predvsem v glasni luči. Gužva na ulicah okoli glavnega trga, kjer blestijo nastopajoči, je nepopisna. In prav sistematično se lotim razlikovanja (redkih) turistov od domačinov. Ok, barva kože je ena stvar, ipak smo v Afriki. Druga, pomembnejša, je urejenost. Vse (ampak res, prav vse, do zadnje) mladenke na prireditvi so v večerni toaleti (na open-air fešti). Jaz pa v kratkih hlačah, majici in japonskih...

Na koncertu sva v družbi znancev iz Turčije. Ko so ušesa in noge utrujene, se vrneva domov in srečava Sophie in Andreja, ki se odpravljata v beli svet (morda bi bilo bolj primerno reči črni svet), a se kmalu vrneta in klepet v kokpitu Male se nadaljuje. Osem flašk je spustilo dušo danes...

ob sedmih zjutraj pred nami otok Sao Vicente, mesto Mindelo

zanimiv svetilnik

zelo veliko tovornih ladij v zalivu Mindela;mesto Mindelo ima 70.000 prebivalcev

na bencinski črpalki čakava, da pride kakšen marinero;Tone ugotovi, da je vrv od pasarele ovita okoli radarja; po dolgem času ga potegnem gor,da odvijem vrv

končno privezana...

Nedim je skočil na Malo že kar na črpalki;ko smo se privezali uleti še Kočer z ženo in Nedimova žena=turški znanci so tukaj že par dni

živahno mesto

danes je sicer nedelja,zato samo nekaj prodajalcev;nekam visoke cene zelenjave,ampak druge izbire danes nisem imela

za kosilo mahi mahi v poprovi omaki s kanarskim krompirjem in dobrim belim vinom

že pozno popoldne uletijo posadke jadrnic Doo it in Nephyla, zabaven večer

intenzivno zbiranje ljudi v centru mesta čakajoč novo leto in ognjemet